Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

Τήν Πέμπτην, 29ην Ἰουνίου/12ην Ἰουλίου 2018, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἰς τήν ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτῶν Ἱεράν Μονήν, τήν κτισθεῖσαν ὑπό τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμασκηνοῦ εἰς τήν βορειοδυτικήν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

Διά τήν ἑορτήν ταύτην ἐτελέσθη θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Καττάρων κ. Μακαρίου, καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῶν ὁμόρων ἐνοριῶν τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου, ψάλλοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου καί μελῶν τῆς χορῳδίας αὐτοῦ καί μετέχοντος ἐκκλησιάσματος προσκυνητῶν καί ἐντοπίων ἐκ τῶν περιχώρων τῆς Γαλιλαίας . Πρός τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Ἑορτή χαρμόσυνος ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων καί κορυφαίων Πέτρου καί Παύλου· διό καί ἡμεῖς ἀδελφοί, ἐν ᾠδαῖς καί ὕμνοις ἑωρτάσωμεν φαιδρῶς τήν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, λέγοντες· Χαῖρε Πέτρε Ἀπόστολε, καί γνήσιε φίλε τοῦ σοῦ διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε, παμφίλτατε καί κῆρυξ τῆς πίστεως καί διδάσκαλε τῆς Οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζεῦγος ἁγιόλεκτον, Χριστόν τόν θεόν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν, ἀναφωνεῖ ὁ μελῳδός τῆς Ἐκκλησίας Εὐφραίμ ἐπίσκοπος Καρίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ πολῖται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως Πέτρος καί ὁ ρήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ Παῦλος, ἡ τῆς Τριάδος δυάς, τά ὄργανα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνηματικῷ τόπῳ τῆς Καπερναούμ, ἵνα εὐχαριστιακῶς τιμήσωμεν τήν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος διακρίνονται τῶν λοιπῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, διότι οὗτοι ἀνεδείχθησαν ὑπ᾽ Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σκεύη ἐκλογῆς, οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ θεοῦ καί διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης. Τά ἱερά καί θεόπνευστα αὐτῶν ἐπιστολιμαῖα συγγράμματα ἀποτελοῦν τήν ἀδιάψευστον καί ἀδιαπραγμάτευτον παρακαταθήκην, τήν ὁποίαν κατέλιπον ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις «εἰς σωτηρίαν [τῶν ψυχῶν ἡμῶν], ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ, ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς διά πυρός δέ δοκιμαζομένου εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καί τιμήν καί δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ… κομιζομένοι τό τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν», (Α΄ Πέτρ. 1, 6-9), διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ τελική δόξα, δηλονότι ἡ σωτηρία ἡμῶν ἐξασφαλίζεται διά τῶν θλίψεων τῆς παρούσης ζωῆς. Εἰς δέ τάς θλίψεις καί δοκιμασίας ταύτας ἔχομεν βοηθόν τό Ἅγιον Πνεῦμα, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Οἴδαμεν γάρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καί συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. Οὐ μόνον δέ, ἀλλά καί αὐτοί τήν ἀπαρχήν τοῦ Πνεύματος ἔχοντες καί ἡμεῖς αὐτοί ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τήν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ὑμῶν. (Ρωμ. 8,2-23). «Ὡσαύτως δέ καί τό Πνεῦμα [τό Ἅγιον] συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τό γάρ τί προσευξόμεθα καθ᾽ ὅ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ᾽ αὐτό τό Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπέρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις", (Ρωμ. 8,26).

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἦλθεν εἰς τόν κόσμον, διά νά ἀπελευθερώσῃ τόν ἄνθρωπον ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας, δηλαδή ἀπό τό σκότος τῆς ἀγνοίας καί τῆς πλάνης ἀφ᾽ ἑνός· καί νά ὁδηγήσῃ τόν ἄνθρωπον εἰς τήν ἀλήθειαν τῆς ἐλευθερίας ἀφ᾽ ἑτέρου. «Ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς», (Ἰωάν. 18-37), (Καί καθένας πού ἔχει διάθεσιν νά μάθῃ τήν ἀλήθειαν, ἀκούει μέ κατανόησιν καί ἀποδοχήν τήν φωνήν καί διδασκαλίαν μου καί συμμορφούμενος πρός αὐτήν γίνεται πολίτης τῆς πνευματικῆς καί οὐρανίου βασιλείας μου).

Εἰς αὐτήν ἀκριβῶς τήν φωνήν τοῦ Κυρίου καί τῆς μαρτυρίας τῆς ἀληθείας Αὐτοῦ, ἤκουσαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι γενικώτερον καί ὁ Πέτρος μετά τοῦ Παύλου εἰδικώτερον. Διά τοῦτο εἰς μέν τόν Πέτρον λέγει Κύριος: «Μακάριος εἶ Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σάρξ καί αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ᾽ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγώ δέ σοι λέγω ὅτι σύ εἶ Πέτρος καί ἐπί ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τήν Ἐκκλησίαν καί πύλαι Ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς", (Ματθ. 16, 17-18)· εἰς δέ τόν Παῦλον καί «ἡρπάγη εἰς τόν παράδεισον καί ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι», (Β΄ Κορ. 12,4)· εἶπεν ὁ Κύριος «ἀρκεῖ σοι ἡ Χάρις μου· ἡ γάρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται», (Β΄ Κορ. 12,9).

Τό σωτηριῶδες μυστήριον τῆς θείας ἐν Χριστῷ οἰκονομίας, ἀγαπητοί μου, παρατείνεται ἐντός τοῦ κόσμου καί εἰς τούς αἰῶνας διά τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ μυστικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί διά τῶν ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐτοπτῶν καί ὑπηρετῶν γενομένων τοῦ θείου λόγου (Λουκ. 1,2). Οὗτοι δέ οἱ αὐτόπται καί ὑπηρέται τοῦ θείου λόγου δηλαδή τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος εἶναι οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ διάδοχοι αὐτῶν, οἱ πνευματικοί ποιμένες καί διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἐργάται καί λειτουργοί ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου. Αὐτοί εἶναι οἱ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ συνεχισταί τοῦ ἐπί γῆς καί ἐν ἀνθρώποις ἔργου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων Αὐτοῦ, εἰς τούς ὁποίους παρήγγειλεν· «Πορευθέντες ἐν τῷ κόσμῳ ἅπαντα κηρύξατε τό εὐαγγέλιον πάσει τῇ κτίσει», (Μάρκ, 16, 15).

Τό Εὐαγγελικόν τοῦτο κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ ἀφορᾷ εἰς τήν τελειότητα τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως, τῆς ὁποίας ἔξοχον κίνητρον εἶναι καί πρέπει νά εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. «Νῦν γάρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἤ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ ἡμέρα ἤγγικεν, ἀποθώμεθα οὖν τά ἔργα τοῦ σκότους καί ἐνδυσώμεθα τά ὅπλα τοῦ φωτός», (Ρωμ. 13, 11-12) κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος.

Ὁ δέ τῶν Ἀποστόλων κορυφαῖος Πέτρος καλεῖ τούς πιστούς νά ἔχουν τόν Χριστόν, τόν ἀρχηγόν τῆς ζωῆς αὐτῶν, παράδειγμα πρός μίμησιν· «εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε, ὅτι καί Χριστός ἔπαθεν ὑπέρ ὑμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν Αὐτοῦ· ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδέ εὑρέθη δόλος

ἐν τῷ στόματι Αὐτοῦ», (Α΄ Πέτρ. 2, 11-12).

Τό σήμερον τιμώμενον ἑορτίως ἁγιόλεκτον ζεῦγος τοῦ Χριστοῦ Πέτρον καί Παῦλον ἱκετεύσωμεν, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας τύχωμεν τοῦ ἐλέους καί τῆς εὐσπλαγχνίας Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν».

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε μοναστηριακόν κέρασμα καί ἠκολούθησε μεσημβρινή ὑπαίθριος τράπεζα μετ᾽ ἰχθύων, παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς ἡγουμένου μοναχοῦ Εἰρηνάρχου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας